

April

Mesec april je sicer znan po obilici dežja, a se je letos temu izneveril. Dežja je bilo res bolj malo, kljub temu pa je narava ozelenela, razvaja nas z razkošnimi barvami cvetov.

Šolarjem pa je april bolj poznan kot mesec vseh možnih preizkusov in ocenjevanj. No, še sreča, da sledijo prvomajske počitnice. Kljub vsemu pa se je v aprilu na naši šoli (kot po navadi) veliko dogajalo. Če želite izvedeti podrobnosti, berite dalje.

Viktorija

Dogajalo se je ...

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

Člani geografsko-turističnega krožka smo se 7. aprila opravili v Velenje pred Mercator center, kjer je potekala tržnica, na kateri smo se predstavili v okviru projekta Turizmu pomaga lastna glava. Na tržnici je sodelovalo več osnovnih šol, predstavili pa smo svoje raziskovalne naloge.

Letošnja tema je bila Zeleni turizem. Skupaj z mentoricama Romano Presečnik in Marjano Herček smo se odločili, da bomo letos predstavili Golte, Alpski vrt in značilnega belega zajca. Naša stojnica je predstavljala vhod v Alpski vrt. Na leseni tabli pred vhodom so bile predstavljene rože, ki jih najdemo v Alpškem vrtu. Po tleh smo imeli pogrnjene zelene preproge, ki so ponazarjale travo, na travi je stal nagačen beli zajec, imeli pa smo tudi maskoto - Belega zajčka, kjer se je skrival Anže. Na leseni klopci smo postregli planinsko malico kot se za planince spodobi. Nudili smo domač kruh, domače mesne narezke in piškote, ki smo jih sami spekli. Na tržnici smo se posvetili obiskovalcem in jim razlagali, kako smo si ogledali učno pot po Golteh, ki smo jo sestavili sami. Ogledali smo si tudi druge stojnice in spoznavali še druge zanimive koticke Slovenije. Nato smo se udeležili kviza, kjer sta Žak in Katja zavzeto odgovarjala na vprašanja, ki so jih postavljali učenci drugih šol. Po kvizu je sledila še razglasitev, kjer smo prejeli srebrno priznanje in polno vrečo dobrot, ki nam jih je podaril Mercator. Po dolgem dnevu smo se zadovoljni odpravili domov.

Manca Zaluberšek, 7. a

DRŽAVNO TEKMOVANJE PEVSKIH ZBOROV

Državno tekmovanje pevskih zborov v Zagorju ob Savi poteka že od leta 1968. Nanj se uvrstijo pevski zbori, ki dosežejo najboljše rezultate na regijskih tekmovanjih leto poprej. Zbor naše šole je osvojil zlato priznanje (85,4 točk) in se tako avtomatsko uvrstil na tekmovanje. V programu, ki ga mora predstaviti vsak zbor, je obvezna izvedba slovenske ljudske pesmi, umetne pesmi slovenskega avtorja in izvedba ene ali dveh pesmi po lastni izbiri.

Letos je potekalo že petindvajseto tekmovanje, in sicer od 4. do 6. aprila. Tudi otroški pevski zbor naše šole pod vodstvom zborovodkinje Lijane Blagovič se je udeležil tega tekmovanja. Pevci v zboru so bili v ponedeljek, ko je tekmovanje potekalo, pri pouku opravičeni. Tekmovanje se je zares začelo šele ob sedemnajsti uri v kulturnem centru Delavski dom Zagorje, vendar so morali biti tam veliko prej, da so opravili tonsko vajo, ki je potekala na odru, na katerem so kasneje nastopili. Nekaj minut pred nastopom so se vsi panično spogledovali in bili zelo nervozni, a so kljub temu nastop odlično izpeljali tudi s pomočjo pianista Antona Acmana. Odlično izvedbo je potrdila tudi petčlanska komisija, ki jim je dodelila srebrno priznanje. Domov so prispeli okoli devete ure in z odličnim rezultatom razveselili še starše.

Mladi pevci in zborovodkinja so se odlično odrezali, zato smo lahko nanje vsi ponosni.

Talija Žerak Urbanc, 9. a

OTROŠKI PARLAMENT

Vsako leto poteka nacionalni otroški parlament. Sam sem se ga udeležil že tretjič, drugič pa sem našo šolo zastopal na državnem parlamentu v Ljubljani, 11. aprila. Priznati moram, da se mi zdi otroški parlament nekaj zelo zanimivega, je pa tudi zelo prijetna izkušnja. Zelo rad argumentiram, delim ideje in se pogovarjam z ljudmi, zato se mi zdi, da je to kot nalašč zame. Otroški parlament poteka na treh stopnjah: medobčinski, regijski in državni. Sistem je vedno enak, a je vsako leto druga tema. Letošnja tema Pasti mladostništva mi je bila zelo blizu. V štirih skupinah smo razglabljali o štirih podtemah, argumentirali, iskali rešitve in seveda tekmovali. Mislim, da je moja prednost v tem, da se zmeraj prestavim na duhovit način, a še vseeno kaj pametnega povem.

To mi je prišlo prav tudi na letošnjem državnem parlamentu, saj sem bil predstavnik naše skupine in sem zastavil hudomušno vprašanje našemu predsedniku vlade Miru Cerarju. Letos se mi je zdelo tudi bolj pravično, saj nas je prišlo do besede več, lani pa so imeli to možnost le nekateri. Kljub vsemu pa smo bili na koncu najbrž vsi zelo zadovoljni, saj so nam v restavraciji parlamenta postregli z odličnim kosilom.

Matej Zidarn, 9. a

STARA PLASTENKA ZA NOV INKUBATOR

Do 22. aprila je tudi na naši šoli potekalo zbiranje plastenk, s katerimi bomo pripomogli k nakupu inkubatorjev za nedonošenčke v porodnišnicah. Akcija, ki je del projekta **DROE Unirec** JAZ, TI, MI ZA SLOVENIJO, je načeloma na šolah potekala le do 22. aprila, dneva Zemlje, a plastenke lahko do konca leta odvažate v Dinosove zbirne centre. Zbirajo se le plastenke pijač in mlečnih izdelkov.

Več o projektu si lahko preberete na spletni strani Unirec, kjer so zapisani še ostali podatki ter pravila akcije.

Zala Kumer, 9. a

Resnične zgodbe

OTROŠTVO MOJEGA DEDKA

Veliko časa preživim s svojim dedkom. Večkrat mi pripoveduje, kako je preživel otroštvo.

1. zgodba

Rodil sem se v času druge svetovne vojne. Naša družina je bila revna. Moja starša sta na kmetiji delala vse ročno, saj takrat še ni bilo traktorjev ali kakšnih strojev. Ko sem bil star šest let, sem začel pasti ovce, leto kasneje tudi krave. Vsak dan sem živino gnal na pašo še pred šolo, zato sem zgodaj vstajal. Pri naši hiši se je rodilo petnajst otrok, trije so umrli že kot otroci, eden pa je umrl pri dvajsetih letih v vojski.

Pri enajstih letih sem odšel služiti k bogati družini. Dobro so poskrbeli zame. Dobil sem oblačila in hrano. Ob večerih smo molili rožni venec. Svojo družino sem obiskal le dvakrat ali trikrat na leto. Člani družine so me bili zmeraj veseli. Ko sem bil star štirinajst let, sem se lahko vrnil na svoj dom.

2. zgodba

Kuhati me je naučila babica. Bil sem star sedem let. Moja družina je odšla na obisk, jaz pa sem moral ostati doma. Pri hiši smo imeli mali zvonček, na katerega sem zelo rad zvonil. Bilo mi je dolgčas, zato sem se z zvončkom potepal po vasi. Slišala me je gospa, ki je poznala našo družino. Vprašala me je, če sem sam doma. Ko sem ji povedal, da ostalih ni doma, mi je naročila, naj skuham kosilo, saj bodo gotovo vsi zelo sestradani, ko se vrnejo domov. Svetovala mi je, naj skuham prežganko. Odhitel sem domov, a sem se spomnil, da sem pozabil vprašati, kako se ta juha skuha, zato sem takoj stekel h gospe, da mi je dala napotke. Začel sem kuhati, vendar sem juho skuhal že v pol ure in takoj spet odšel po vasi zvonit z zvončkom. Gospa me je spet slišala in mi rekla, naj skuham zabeljeni krompir (svojo najljubšo jed). Ker sem svojo mamo vsakič gledal, kako se ta jed naredi, sem brez vprašanja skuhal krompir in ga zabelil. Naredil sem kosilo in moja družina se je kmalu nato vrnila domov. Bili smo lačni, zato smo takoj sedli k mizi. Ker so vedeli, da sem juho pripravljaj prvič, so bili prizanesljivi, čeprav je bila preslana. K sreči je bil krompir odličen. Vse smo pojedli, saj smo bili lačni.

Saša Matko, 6. a

Pesniško ustvarjanje

PA DA BI ZNAL

(po pesmi Srečka Kosovela)

Pa da bi znal, bi ti zapel,
zapel pesem, tisto, v kateri midva,
jaz in ti, leživa v vsem, kar ostalo je,
kar ostalo je od sveta,
ko razbila so se tla.

Tla, nekoč trdna, zdaj pesek,
so se pod nama ugreznila.

A ne odidi, sanjaj z menoj,
le jaz in ti, morda le še nocoj.

Zala Kumer, 9. a

Pa da bi znala, bi vam zapela o tem,
kaj me osrečuje, kaj imam rada,
o tem, kar me izpopolnjuje, mi pomaga,
da sem to, kar sem, in da to ostanem,
da vedno, na vsakem koraku, vase verjamem.

Viktorija Glušič, 9. a

NAGRADNE IGRE

Nagradne igre, kot že samo ime pove, so igre, v katerih se lahko poteguješ za nagrade. V svetu nagradnih iger se letno podari več milijard evrov nagrad.

Jaz zelo rad sodelujem v njih. Sodeloval sem že v več sto nagradnih igrah, zato sem bil že tudi velikokrat izžreban. Dobil sem že okoli 60 nagrad, med njimi nekaj majic, obeske za ključke, darilni bon, škatlo Pepsi-ja, nahrbtnik, gnojila, plišaste igrače, 3d puzzle, slušalke ... Najvrednejša nagrada, ki sem jo dobil do sedaj, so pločevinke piva, z vsakega kontinenta po nekaj pločevink. Nekatere nagrade obdržim, druge podarim.

Jon Kanjir, 7. b

ALI STE VEDELI?

- ✚ Človeško oko zaznava več kot 10 milijonov barvnih odtenkov.
- ✚ Ko smo budni, imamo 10 % časa zaprte oči, ker mežikamo.
- ✚ Na Veneri je več kot 1600 vulkanov.
- ✚ Starši novorojenčkov v prvih dveh letih otrokovega življenja izpustijo kar šest mesecev spanca.
- ✚ Polži lahko spijo tudi do tri leta.
- ✚ Povprečen človek lahko zdrži brez hrane do dva meseca, medtem ko brez spanca le 11 dni.
- ✚ 95 % podvodnega sveta je še neraziskanega.
- ✚ Delfini imajo med spanjem eno oko odprto.
- ✚ Vsak človek ima v telesu približno 0,2 mg zlata, večino v krvi.
- ✚ Oči noja so večje od njegovih možganov.

Izbor zanimivosti: Viktorija Glušič, 9. a

Intervjuji v angleščini

INTERVIEW WITH MY GRANDMOTHER MARIJA ČRETNIK

What toys did you have?

When I was little I had a doll made of fabric. My mother sewed it for me. I always took it with me for a walk. She was my favourite toy.

What kind of room did you have?

My room was small and I shared it with my parents. There were three beds and in the corner there was a chest of drawers. In the chest of drawers there was my hair brush and my doll.

How did you go to school?

We always walked to school. In winter, we had to walk through the snow. In summer we ran to school.

What games did you play?

We played hopscotch*. We looked for the rocks and we played. In summer we played in the river Savinja. It was fantastic! We went swimming with the kids from Mozirje.

What drinks did you drink?

In those days there weren't any fizzy drinks. We drank water and we were pleased.

What food did you eat?

Sometimes there was no chocolate in Slovenia so we went to Austria to buy it. In my family we were arguing who would eat the last piece. But we rather ate dry fruit.

*hopscotch – ristanč

Tina Jernejc, 7. b

INTERVIEW WITH MY GRANDMOTHER IVKA LAMUT

How old were you when the Second World War began?

I was 15 years old.

Where did you live when the Second World War began?

I lived in the village Kropa near Gornji Grad.

Which school did you go to?

To high school in Celje.

How many people were there in your family?

My mother and dad, sister Štefka and brothers Vlado and Lojze.

Did you ever see Partisans?

Yes I did, and they came to our house, too.

Did Germans come to your house, too?

Yes, they came to our house. They were looking for the information about Partisans. In summer 1942 they took us (me, my sister, and parents) to a war camp.

Where were your brothers?

Brother Vlado was taken to the prison Stari pisker in Celje, brother Lojze went to the Partisans.

In which war camp did they take you?

I was taken to Frohnleiten, my sister to Auschwitz and parents went to Baumgarten.

How was it there?

We lived in barracks, I was taking care of children and babies. I was cooking and working in a weapon factory.

What kind of food was there?

For breakfast we got two pieces of bread and jam, for lunch we got a soup and for dinner potatoes with margarine.

How long were you there?

Three years.

How did you return home?

We were walking and used a train.

Did you all survive the war?

No, just mom, dad and me. Sister Štefka died at a war camp, brother Lojze was shot at Paški Kozjak and Vlado was shot at prison Stari pisker in Celje.

Jan Weiss, 7. A

INTERVIEW WITH MY GRANDFATHER

I spoke to my grandfather. He told me about his life when he was younger. The city was completely different. It had a lot more bars and restaurants, which I liked. We had wooden toys, but we only had one or two. Also the boys were jumping over the rope. We were jumping in height and we were playing football too. But our ball was made out of socks. We had to help a lot. But we were so excited when we had some free time that we didn't feel tired. When we got white bread we were really happy, because in those days there wasn't a lot of food.

Manca Zaluberšek, 7. a

MY GREAT-GRANDMOTHER'S LIFE

My great-grandmother was born in 1921. At that time they didn't have any TVs. They washed in big wooden bowls. They didn't have electricity. They used candles. My great-grandmother baked bread in a bread oven. They warmed themselves by the oven, too. They washed their clothes in a stream Ljubija. She worked on a field a lot, because they mostly worked by hands. She survived the Second World War. Those times were tough. They couldn't buy food in shops, so they had to grow everything by themselves.

Nejc Skok, 7. b

INTERVIEW WITH MY GRANDMOTHER

What did you do when you were bored and had no phone?

We often played outside, we made our own toys, and we played different kind of games. We spent a lot of time outside.

Do you think kids nowadays spend too much time on mobile phones?

Yes, absolutely. Everywhere I go I see kids on their telephones, even when they are very little.

Do you think your life was harder without mobile phone?

I think that sometimes mobile phones would be very useful and helpful. But we were actually freer without them; we talked more and spent more time in nature.

What did you do when you needed someone who lived far away?

Well, we had to send a letter, or go visit them. That took a while, but now we can reach people on the other side of the world in just a few seconds. It's quite amazing!

Could you live without a phone again?

I think I could. It could be harder because now I'm used to it, but it wouldn't be a big problem for me.

Grega Verbuč, 7. a

Uganke

Kaj je to?

- Je modro in leti po zraku.
- Ima krila, a ne leti.
- Ima dve nogi, glavo pa skriva v pesek.

Gašper Čulk, 7. b

Osvežujoči in zdravi recepti

JAGODNI SLADOLED

SESTAVINE

SVEŽE JAGODE (300 g)

SLADKOR V PRAHU (75 g)

SMETANA (100 ml)

LIMONIN SOK (sok polovice majhne limone)

POSTOPEK

Jagode zmečkajte v gladko mešanico, nato pa dodajte ostale sestavine. Mešanico vlijte v zamrzovalno posodo z vrtečo se lopatico. Ko mešanica začne zmrzovati, dodajte zmleto čokolado. Pustite, da mešanico zamrzne do želene gostote.

Eva Venek, 6. a

SMUTIIJI

Kmalu se bodo začeli topli oziroma že kar vroči dnevi. Po navadi si za ohladitev privoščimo sladoled. Če pa iščete bolj zdrav način ohladitve v vročih dneh, nadaljujte z branjem. Pred vami je nekaj okusnih in osvežujočih nasvetov za vsak okus. Če nimamo primernega mešalnika, si lahko pomagamo tudi s paličnim mešalnikom.

Mangov smuti

pomaranče + mandarini + mango + banana

Najprej sadje olupite in ga narežite na koščke. Nato ga le še zmeljite z mešalnikom, na vrhu lahko za dekoracijo dodate še koščke celega sadja.

Korenčkov smuti

korenje + voda

Narežete korenje in ga zmeljite skupaj z vodo. Za boljši izgled in okus lahko smuti posujete z mandlji ali indijskimi oreščki.

Jagodni smuti

Jagode + kivi + kokosova voda

Za ta super osvežujoč smuti sestavine le zmeljite in na mešanico posujte še nekaj koščkov celega sadja (npr. jagod ali malin).

Smuti za zajtrk

Banana + borovnice + goji jagode + cimet + voda + mandlji

Sestavine le zmeljite in smuti posujte s sadjem ali oreščki.

Recepte je pripravila Viktorija Glušič, 9. a